

[Køpke Christensen]

handler om, når vi snakker om større perspektiver. Den diskussion tager vi en anden gang.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er taknemmelig for, at der i hvert fald ikke er flertal for SF's forslag. Så kom vi så langt.

Så skal vi forhandle om finanslov, om en eventuel ny ordning – en anden måde, hvorpå vi kan begrænse uddannelsesspild – og i den forbindelse i givet fald en måde, hvorpå vi kan afvikle den eksisterende ordning på en hensigtsmæssig måde. Det synes jeg er fornuftigt; jeg indbyder gerne til sådanne forhandlinger.

Jeg er enig med hr. Frank Jensen i, at ordningen på ungdomsuddannelserne er blevet bureaukratisk, fordi pengene skulle betales tilbage. Det er jeg enig i. Mit forslag var også oprindeligt, at de ikke skulle betales tilbage. Jeg mener, at vi med edb, som det nu er planlagt, vil kunne gøre ordningen administrerbar og enkel også i ungdomsuddannelserne, men jeg erkender, at det har været noget bøvl indtil nu. Det er ubestrideligt; det kan jeg godt se.

Men nu var vi lige ved at finde ud af, hvordan det skulle gå, og vi har fået det gjort effektivt og godt på de videregående uddannelser. Hvorfor skal vi så have den slinger? Kunne f.eks. Det Radikale Venstre ikke sige lige så venligt til sit landsmøde: Hør nu her, vi har selv været med til at vælge den ordning frem for nogle andre besparelser, og nu er den altså indkørt, så kan vi ikke lave den slinger og pludselig afskaffe den igen.

Det ville jeg ønske at Det Radikale Venstre havde sagt til sit landsmøde. Det er jo ikke landsmødet, der bestemmer, det er heller ikke mig, men man har lov at fremsætte ønsker. Det Radikale Venstre har jo selv været med til at vælge præcis denne ordning, præcis denne ordning. Det, jeg er så ked af, er den slinger, også den demonstrationskultur, som hele SF's aktion ikke kan undgå at stimulere. Men det bliver vel så 68'ernes sidste krampetrækninger forhåbentlig, sidste gang vi skal se sådan nogle latterlige aktioner rundt omkring. Men sådan er det jo, når politikerne slingrer. Jeg forstår egentlig godt de unge, og jeg er i øvrigt enig med hr. Køpke Christensen: Når bare de demonstrerer uden for skoletiden, så har de min højagtelse, også de, der demonstrerer.

Der er i øvrigt sket en forbedring af demonstrationskulturen. Når man demonstrerer over for mig, kommer man typisk ved 7-tiden, for man skal jo nå hen på skolen kl. 8. Se, det tager jeg hatten af for; det viser, at ungdommen er meget bedre end Folketinget – meget bedre.

Hr. Ole Vig Jensen syntes, at jeg kom lidt for højt op, og han mente, jeg havde ansvaret for dette spild, som han talte om. Nej, hr. Ole Vig Jensen, jeg nævnte udtrykkelig, hvad det største spild er, det er det, vi har, fordi hr. Ole Vig Jensens parti og hr. Frank Jensens parti og hr. Rahbæk Møllers parti desværre trak en meget u hensigtsmæssig SU-ordning ned over hovedet på firkløverregeringen med et helt fjumreår, som garanterede, at man uden at åbne en bog kan trække et helt års SU på det offentlige. Det er lige præcis den form for ungdomspolitik, der fører folk i fordærv, som skaber dårlige vaner, og det er overhovedet ikke menneskevenligt at indrette et SU-system på den måde. Vi har 11.000, der skifter hvert år, og som belønning får de et fjumreår af det alternative flertal i Folketinget. Er det noget at bruge penge på?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg er ikke ude på at genere nogen eller piske nogen med afgifter eller noget som helst. Jeg er kun drevet af et eneste motiv, nemlig at fremme ansvarlighed. Det er det, sagen drejer sig om, og intet andet, at fremme ansvarlighed. Det er vigtigt, at vi i skolen fremmer ansvarlighed. Det er vigtigt, at vi, når de unge møder de offentlige systemer, fremmer ansvarlighed, får dem til at tænke på, at deres dispositioner koster samfundet penge, som måske kunne have været brugt til nogle, der har mere behov, at uddannelsesspild kunne have været omsat til uddannelsespladser, at de skylder deres kammerater, de afviste, at sige til, hvis ikke de vil have deres plads. Derfor er det i den sidste ende – og det er derfor, jeg tillod mig at tale om menneskesyn – et spørgsmål om ansvar og moral dette her. Vi kan være uenige, men man skal altså ikke komme og beklukke motiverne hos de partier, som synes, at det her er en fornuftig ordning eller i hvert fald, at meningen med ordningen er fornuftig.

Vi kan altid diskutere udformningen, og jeg kan godt komme med forslag til en lidt bedre udformning – det gør jeg meget gerne – men jeg kan ikke forstå, at et flertal i Folketinget